

ГЛАВА ЧЕТВРЬТА.

бѣлѣжскы членораздѣлителны.

246. Кога то говоримъ, за да отдѣляме мысли-ты си еднъ отъ другъ, мы негдѣ-си ся запираемъ повече, негдѣ по-малко, негдѣ-си издвигаемъ гласа, а негдѣ снизявамъ. Въ писмо за да ся раздѣлять членове-ти на едно изрѣченѣ употреблявать *бѣлѣжскы*, нарѣчены членораздѣлителны, кои-то такожде показывать гдѣ да ся запираемъ кога четемъ.

247. Такыя бѣлѣжки сѧ:

Запятая	(,)
Точка съ запятай	(;)
Двоеточіе	(:)
Точка	(.)
Въпросителна	(?)
Удивителна	(!)
Чръта	(—)
Многоточіе	(.....)
Вмѣстителна	()
Вносны кукичкы.	(,, “)

З а п я т а я .

248. Запятая ся употреблява:

1-во. За да раздѣли еднаквы чясти на едно предложенїе, сир. два или повече подлога, прилога и сказуемы или определенія.

Пролѣтъ, лѣто, есенъ, зима сѧ четыре годишны врѣмена.